

Kohtuasi C–325/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

22. juuli 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Conseil d'État (Prantsusmaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

15. juuli 2020

Kaebaja:

[...]

Conseil national des centres commerciaux

Vastustaja:

Premier ministre

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

---

CONSEIL D'ÉTAT
(Prantsusmaa kõrgeima
halduskohtuna tegutsev
riiginõukogu)
lahendades
kohtuasja,

[...]

[...]

[...]

võttes arvesse järgmisi menetlusi:

1. Menetuses nr 431703 [...]

[...] **[lk 2]**

[...]

[...] [kaebus rahuldamata jäetud]

[...]

2. Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuvaidluste kantseleis 17. juunil ja 17. septembril 2019 registreeritud kokkuvõtliku kaebusega ja täiendava menetlusedokumentidega menetluses nr 431724 palub Conseil national des centres commerciaux (kaubanduskeskuste riiklik nõukogu) Conseil d'État'i (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu):

1) tühistada pädevuse ületamise tõttu 17. aprilli 2019. aasta dekreet nr 2019-331, mis käsitleb kaubanduskorralduse departemangukomisjonide koosseisu ja tegevust ning kauplemislubade taotlemist;

[...] **[lk 3]**

Conseil national des centres commerciaux (kaubanduskeskuste riiklik nõukogu) väidab:

– et vaidlustatud dekreet on ebaseaduslik, kuna see on kehtestatud äriseadustiku põhiseadusvastaste artikli L. 752-6 sätete alusel 23. novembri 2018. aasta seaduse artikliga 166 muudetud sõnastuses;

– et äriseadustiku artikliga L. 752-6, mida on muudetud 23. novembri 2018. aasta seaduse artikliga 166, ja sama seadustiku artikliga R. 752-6, mida on muudetud vaidlustatud dekreeidi artikliga 4 ja millega rakendatakse artiklit L. 752-6, kehtestatakse majandusala põhjendatuse testi kriteeriumid, mis on vastuolus ELTL artikli 49 lõikega 5 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikliga 14;

– et äriseadustiku artikkel L. 751-2, mida on muudetud 23. novembri 2018. aasta seaduse artikliga 163, ja vaidlustatud dekreeidi artiklid 1–3, mis on vastu võetud selle rakendamiseks, rikuvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 14 punkti 6, kuivõrd need näevad ette, et kaubanduskorralduse departemangukomisjonides peavad osalema majanduskeskkonda esindavad kvalifitseeritud isikud.

Majandus- ja rahandusminister palub vastustaja vastuses, mis registreeriti 5. juunil 2020, kaebus rahuldamata jätta. Ta väidab, et Conseil national des centres commerciaux' (kaubanduskeskuste riiklik nõukogu) väited on alusetud.

[...]

3. Menetluses nr 433921 [...]

[...]

[...] **[lk 4]**

[...] [kaebus rahuldamata jäetud].

võttes arvesse:

– [...];

– Euroopa Liidu toimimise lepingut;

– Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul;

– äriseadustikku;

[...]

ning arvestades järgmist:

1. [...] Conseil national des centres commerciaux' (kaubanduskeskuste riiklik nõukogu) kaebus[...], mis on registreeritud vastavalt nr[...] 431724 all, on esitatud 17. aprilli 2019. aasta dekreediga peale, mis käsitleb kaubanduskorralduse departemangukomisjonide koosseisu ja tegevust ning kauplemislubade taotlemist. Lisaks sellele on [...] kaebus, mis on registreeritud nr 433921 all [...] [kaebus rahuldamata jäetud]

Nõue tühistada vaidlustatud dekreet [lk 5]

[...]

2. [...]

3. [...]

[...] kaebuse läbivaatamist takistav asjaolu, millele tugineb majandus- ja rahandusminister – Conseil d'État' ga (Prantsusmaa riiginõukogu) konsulteerimise nõuetekohasus – Ei mõjuta eelotsuse küsimust]

Kaubanduskorralduse departemangukomisjone käsitlevad artiklid

4. Äriseadustiku artiklis L. 751-2 on kindlaks määratud kaubanduskorralduse departemangukomisjoni koosseis. 23. novembri 2018. aasta seaduse, mis käsitleb eluasemete, arenduse ja digitaalvaldkonna arengut (loi du 23 novembre 2018 portant évolution du logement, de l'aménagement et du numérique), artikliga 163 muudetud sõnastuses näeb see ette, et kaubanduskorralduse

departemangukomisjon koosneb lisaks komisjoni poolt valitud isikutele ning tarbimise, kestliku arengu ja maakasutuse planeerimise valdkonnas kvalifitseeritud isikutele „II. Muudes departemangudes peale Pariisi [...] 3. kolmest majanduskeskkonda esindavast kvalifitseeritud isikust: neist ühe nimetab kaubandus- ja tööstuskoda, ühe kutse- ja käsitöökoda ning ühe põllumajanduskoda. [...] III. Pariisis [...] 3. kahest majanduskeskkonda esindavast kvalifitseeritud isikust: neist ühe nimetab kaubandus- ja tööstuskoda ning ühe kutse- ja käsitöökoda [...]“.

Selles on lisaks täpsustatud, et: „[...] Komisjon kuulab ära kõik isikud, kes võivad aidata tal otsust või arvamust kujundada. Kaubandus- ja tööstuskoja ning kutse- ja käsitöökoja poolt nimetatud isikud tutvustavad majanduskeskkonna olukorda asjaomases teeninduspiirkonnas ja projekti mõju sellele majanduskeskkonnale, kuid ei osale hääletusel. [...]“.

Vaidlustatud dekreeði artiklid 1–3 on kehtestatud nende uute sätete rakendamiseks. Artikliga 1 muudetakse äriseadustiku artiklit R. 751-1, et määrata kindlaks majanduskeskkonda esindavate kvalifitseeritud isikute volituste kestus. Artikliga 2 tehakse äriseadustiku artiklis R. 751-3, millega määratakse kindlaks kaubanduskorralduse departemangukomisjoni koosseis erijuhtudel, kui kaubandustaristu projektiga hõlmatud teeninduspiirkond ulatub üle ühe departemangu [lk 6] piiridest, muudatused, milleks tekkis vajadus majanduskeskkonda esindavate kvalifitseeritud isikute lisandumisega komisjoni. Artikliga 3 muudetakse äriseadustiku artiklit R. 751-4, et laiendada täidetavate funktsioonide ja omatavate huvide deklareerimise kohustust hääleõiguseta komisjoni liikmetele ehk majanduskeskkonda esindavatele kvalifitseeritud isikutele. Artiklitega 10 ja 11 muudetakse äriseadustiku artikleid R. 752-15 ja R. 752-16 sätestamaks, et majanduskeskkonda esindavaid kvalifitseeritud isikuid ei võeta arvesse kvoorumis arutamisel.

5. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artiklis 14 on sätestatud: „Liikmesriigid ei sea oma territooriumil teenuste osutamise valdkonnale juurdepääsu ega selles valdkonnas tegutsemise eeltingimuseks vastavust mis tahes järgmistele nõuetele: [...] 6) konkureerivate ettevõtjate otsene või kaudne kaasamine autoriseeringu andmisel, sealhulgas nõuandvate organite koosseisus, või pädevate asutuste muude otsuste vastuvõtmise, välja arvatud juhul, kui pädeva asutusena tegutsevad kutseühingud ja -liidud või muud kutseorganisatsioonid; see keeld ei puuduta selliste organisatsioonidega nagu kaubanduskojad või tööturu osapooled konsulteerimist küsimustes, mis ei ole seotud konkreetsete taotlustega autoriseeringu saamiseks või konsulteerimist laiema üldsusega [...]“.

Kaebajad väidavad õigusvastasuse vastuväites, et 23. novembri 2018. aasta seadusega äriseadustiku artiklisse L. 751-2 lisatud sätted on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 49 ja direktiivi 2006/123/EÜ artikli 14 punktiga 6 ning et järelikult on vaidlustatud dekreeði artiklid 1–3 ebaseaduslikud.

6. Äriseadustiku artikli L. 751-1 kohaselt esitavad kaubanduskorralduse departemangukomisjonid kauplemislubade taotluste kohta arvamusi, mis kujutavad endast nõusoleku andmist. Vastus kaebajate esitatud väitele sõltub sellest, kas 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ artikli 14 punkti 6

tuleb tõlgendada nii, et see lubab kauplemislubade andmise kohta arvamuse esitamiseks pädeva kollegiaalse organi liikmeks olla majanduskeskkonda esindavatel kvalifitseeritud isikutel, kelle roll piirdub majanduskeskkonna olukorra tutvustamisega asjaomases teeninduspiirkonnas ja sellele majanduskeskkonnale projekti avaldatava mõju tutvustamisega, kuid kes ei osale loataotluste üle hääletamisel. See küsimus, mis on 17. aprilli 2019. aasta dekreeidi artikleid 1–3 puudutava vaidluse lahendamiseks otsustava tähtsusega, tekitab tõsiseid raskuseid. Seetõttu tuleb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel pöörduda Euroopa Liidu Kohtu poole ja viimaselt vastuse saamiseni tuleb kaebuse nr 431724 menetlemine peatada osas, milles sellega nõutakse vaidlustatud dekreeidi artiklite 1–3 tühistamist.

[...] **[lk 7]** [...]

[...] **[lk 8]**

[...] **[lk 9]** [...] **[lk 10]** [...]

[Arutelu sõltumatute asutuste volitamist ja kauplemisloa taotluse toimetust käsitlevate artiklite kohta – Ei mõjuta eelotsuse küsimust]

OTSUSTAB:

[...] **[lk 11]**

Artikkel 2: Conseil national des centres commerciaux' (kaubanduskeskuste riiklik nõukogu) kaebuse nr 431724 nõuete menetlemine osas, milles sellega nõutakse 17. aprilli 2019. aasta dekreeidi nr 2019-331 artiklite 1–3, 10 ja 11 tühistamist ning esitatakse halduskohtumenetluse seadustiku (code de justice administrative) artikli L. 761-1 kohased nõuded, peatatakse, kuni Euroopa Liidu Kohus on teinud otsuse küsimuses, kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 14 punkti 6 tuleb tõlgendada nii, et see lubab kauplemisloa kohta arvamuse esitamiseks pädeva kollegiaalse organi liikmeks olla majanduskeskkonda esindaval kvalifitseeritud isikul, kelle roll piirdub majanduskeskkonna olukorra tutvustamisega asjaomases teeninduspiirkonnas ja sellele majanduskeskkonnale projekti avaldatava mõju tutvustamisega, kuid kes ei osale loataotluste üle hääletamisel.

[...] **[lk 12]**

[...]